СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 187. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го ЖОВТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 1, 1986 No. 187. VOL. XCIII.

..ДЕМ'ЯНЮКА ОБВИНУВАТИЛИ У ВОЄННИХ ЗЛОЧИНАХ



Іван Дем'янюк.

Єрусалим, Ізраїль. У понеділок, 29-го вересня ц.р., ізраїльська прокуратура формально обвинуватила Івана Дем'янюка, американця українського походження, якому суд на підставі підставлених фальшивих документів КҐБ і Бюра Спеціяльних Інвестигацій (ОСІ), відібрав американське громадянство і відкрив шлях для його депортації, у воєнних злочинах під час Другої світової війни, тобто його служби наглядача у відомому гітлерівському концтаборі Треблінка в Польщі у якому було знищено 900,000 жидів й інших в'язнів.

Газета „Вашінґтон Пост" у виданні з неділі, 28-го вересня, помістила довшу статтю Патрика Бюкенена, шефа інформації президента Роналда Регена в Білому Домі, в якій твердить, що І. Дем'янюк „є жертвою совєтської і американської наївности". П. Бюкенен пише, що він уважає, що І. Дем'янюк не є „Іваном Грізним" і що документи передані КҐБ до ОСІ - це фальшивки, як це ствердили раніше два американські експерти.

Ізраїльський прокуратор Йона Бляттман заявив, що він плянує на процесі, дата якого ще не визначена, доказати, що І. Дем'янюк належав до ССівських частин нагляду за концтаборами, займався тортурами жидів і особисто транспортував їх до газових камер, де вони масово гинули. Він, Блатгман, нібито має докази, що теперішнього І. Дем'янюка можна легко зідентифікувати з колишнім „Іваном Грізним" у Треблінці, хоч цю річ оспорюють свідки оборони, ув'язнений і адвокат Марк О'Коннор, який на процесі в Єрусалимі буде головним оборонцем Дем'янюка.

Очевидно, за висунені проти підсудного обвинувачення, його може чекати кара смерти, згідно з ізраїльськими кримінальними законами. Однак перебігу процесу не можна передбачити тому, що існує забагато контроверсій між твердженням прокуратури і жидівських кіл взагалі, а оборонцем і свідками, до речі також колишніми в'язнями Треблінки, які особисто бачили „Івана Грізного".

Акт обвинувачення, який має 24 сторінки машинопису, мусів бути переданий судові тому, що найвищий суд Ізраїля повідомив прокуратора, що він не погодиться на дальше продовження перебування Дем'янюка в тюрмі, якщо до 1-го жовтня прокуратура не висуне проти нього обвинувачення.

Після цієї заяви найвищого суду, прокуратура Ізраїля звернулася за допомогою до Совєтського Союзу, зглядно до КҐБ, який взагалі є ініціятором усіх процесів підготовлених на фальшивій документації, що є очевидним облудуванням американського правосуддя, і мабуть звідти отримала додаткові свідчення, відеострічки, „оригінальні документи" тощо.

Марк О'Коннор, очевидно, оспорює всяку совєтську „документацію", бо ж кожному відомо, що СССР є „фабрикою" всяких фальшивок і провокацій, головно проти українців, білорусинів і балтицьких народів, і каже, що свою оборону він будуватиме на оспорюванні ідентичности І. Дем'янюка з „Іваном Грізним". Прокуратура покличе до суду вісім свідків, колишніх в'язнів Треблінки, багато з яких вже склали своє свідчення на процесах в ЗСА. Скільки і яких свідків покличе оборона ще не відомо, але часом один свідок є більше вартий від кількох непереконуючих.

Оборонець І. Дем'янюка адвокат М. О'Коннор покищо дивиться на справу процесу оптимістично, хоч він свідомий того, що процес в Ізраїлі, де атмосфера і упередженість до підсудного і до національностевої групи до якої він належить є велика, не може бути об'єктивний. Засоби масової інформації і публічна опінія будуть, без сумніву, по стороні прокуратури, а це дуже утруднюватиме оборонцям їхню працю.

ВЛАДИКА АНТОНІЙ ВИЇХАВ ДО ІЗРАЇЛЯ

Бавнд Брук, Н. Дж. — З Митрополичої канцелярії Української Православної Церкви в ЗСА повідомляють, що Владика Антоній виїхав у понеділок, 29-го вересня до Ізраїля на кількаденні відвідини у зв'зку із заплянованим процесом Івана Дем'янюка.

Владика Антоній, відбувши консультації з Блаженнішим Митрополитом Мстиславом, має намір зустрітись з президентом Ізраїля, міністром юстиції та з членами ізраїльського парляменту, щоб впевнитись, що І. Дем'янюк матиме справедливий суд. Владика Антоній буде офіційним обсерватором від УПЦеркви в ЗСА на процесі І. Дем'янюка.

Минулої неділі Владика Мстислав був у Клівленді, де він мав зустріч з приятелями і родиною І. Дем'янюка.

Відбудеться XI Велика рада сеніорів

Ню Йорк. — Тут у суботу, 18-го жовтня ц.р., відбудеться XI з черги Велика рада Уладу пластунів-сеніорів. Наради будуть відбуватися у великій залі Пластового Дому при 144 Друга авеню.

Участь у Великій раді можуть брати всі пластуни-сеніори, що виповнюють свої зобов'язання як члени Українського Пласту.

Реєстрація учасників розпічнеться о год. 9-ій ранку. Святочне відкриття Великої ради о год. 10-ій.

Учасників Великої ради обов'язує пластовий однострій і реєстраційна оплата у висоті 15 дол. яка включає відзначку, полуденок та вечерю.

Полуденок підготовляє Осередок Праці УНС в Ню Йорку, спільна вечеря відбудеться в Українському Народному Домі із відповідною веселою програмою.

НЮЙОРКСЬКИЙ ЩОДЕННИК КОМЕНТУЄ ПРОГРАМУ ПРО ГОЛОД

Ню Йорк. Нюйоркський щоденник „Ню Йорк Сіті Трибюн" у числі з 26-го вересня помістив редакційний коментар під заголовком „Довготривала мовчанка про український голокост порушена".

В той час, як засоби масової інформації, — пише часопис — безперервно наголошують і закликають ніколи не забувати голокост — гітлерівський геноцид проти жидів, інший голокост був оповитий мовчанкою. Це сталінський геноцид проти українців, під час якого вимордувано штучним голодом від 10 до 14 мільйонів українців в 1932-33 роках.

Ця мовчанка тривала до 25-го вересня, коли публічна телевізія висвітлила одногодинний документальний фільм, зроблений у Канаді, „Жнива Розпачу". Фільм висвітлено на спеціяльній двогодинній програмі „Файрінґ Лайн" консервативного коментатора Вілляма Баклі.

Україна, що була свого часу „житницею Росії", постачала зерно цілій Европі. Українці, однак, культура, церква і мова яких відмінні від російських, були великою перешкодою для політики колективізації Сталіна і підкорення Москві, тож „вуйко Джо" заплянував диявольську пімсту, продовжує газета, — він закрив кордони України, а потім вислав секретну поліцію, військо і т. зв. „активістів" комуністичної партії, щоб відібрати від селян останній шматочок їжі.

Далі в статті описується докладно, як слуги Сталіна старанно і слухняно виконували своє завдання, забираючи до останку всі харчі. „Кожний зелений листок, кожного пса з'їли (голодуючі). Вкінці дійшло до випадків канібалізму... Чи техніка насильного голоду не є вам фамільярною!? Адже ж цю саму політику насильного голоду вживають тепер уряди, що знаходяться під совєтським впливом, Афганістану й Етіопії.

„Це є найгірший випадок геноциду цього століття своїми розмірами і безсердечністю, — стверджено в статті. — Нацисти отруювали газом свої жертви і вкидали їх у печі, що є порівняно швидкою смертю. Але комуністичні „апаратчики", багато з яких, безсумнівно, ще й досі сидять в Політбюро, спостерігали, як мільйони людей в обширі, величиною Франції (ба навіть більшому, бо Україна не була єдиною територією, що постраждала від влаштованого совєтами голоду), повільно вмирали на протязі місяців". Совєтська влада зуміла приховати цей диявольський задум і його наслідки, і навіть після „розвінчення" Сталіна Кремль ще далі затаює і заперечує свій злочин. Німецький уряд розкаявся за злочини Гітлера, і винуватці тих страшних подій стали перед судом. Але уряд Горбачова, який деякі „мудреці" на Заході назвали „новою ерою відвертости" не дивлячись на події в Чорнобилі, твердять, що рапорти про голод це ніщо інше, мовляв, як „антисовєтська пропаганда".

Отже, висновок із цього: не можна обвинувачувати в цьому нечуваному злочині тільки Сталіна, винні в цьому інші комуністи, оті, що сьогодні ще живуть, і їхні наслідники під Горбачовим продовжують бути співучасниками тим, що далі твердять, що голоду ніколи не було. Співучасниками є і ті серед засобів масової інформації на Заході, які не пода-

(Закінчення на стор. 3)

В. Ярузельского приязно вітали в Пекіні

Пекін. — Лідера Польської Народної Республіки, першого секретаря компартії, президента, члена ради оборони — Войцеха Ярузельского приязно вітали представники Китайської Народної Республіки, коли він з великою 35-членною польською делеґацією прибув до Китаю. Прем'єр-міністер КНР Жао Зіянг називав Ярузельского „товаришем" під час парадного бенкету, що його влаштував китайський уряд в його честь. В. Ярузельского китайці вітали як першого високого східньоевропейського лідера, який відвідав Китай від 1960 року, тобто від часу совєтсько-китайських непорозумінь, які ще й досі належно не наладнані.

Переговори між китайськими і польськими представниками проходять в дусі наближення Китаю до Совєтського Союзу, — кажуть політичні спостерігачі, — і його сателітів з Варшавського Пакту. Після Ярузельского в жовтні до Пекіну прибуде лідер східньонімецьких комуністів Еріх Гонекер, а потім не виключені і візити інших сателітних лідерів, особливо тоді, як переговори, які вже розпочалися в Пекіні між совєтською і китайською делеґаціями, закінчаться в дусі замирення.

Досі китайські комуністи вдержували дипломатичні зв'язки в повному розумінні цього слова тільки з Юґославією і Румунією, — заявив кореспондентам на летовищі під час привітання В. Ярузельского речник китайського міністерства закордонних справ. Партійна співпраця між компартіями КНР і Польщі досі не були належно наладнані і ця справа буде докладно обговорюватись між обидвома делеґаціями, хоч, як заявив офіційний представник уряду КНР, сьогодні ще годі передбачити висліди розмов. Одне вже сьогодні можна доглянути, — кажуть спостерігачі, — що КНР зручно використає побут польського лідера для своїх пертрактацій з совєтами, а на це вказує бомбастичне прийняття Ярузельского, якого обіцяли навіть прийняти на розмову некоронований лідер Китаю Денґ Шіаопінґ, президент Лі Ксаніян і партійний лідер Гу Йобанг.

Аналітки східньоевропейської проблематики сумніваються однак чи Пекін відважиться нормалізувати партійні відносини з Польщею перед такою ж нормалізацією із Совєтським Союзом. „Пекінська дорога до Східньої Европи проходитиме через Москву", — кажуть аналітики. Про цей шлях знають пекінські лідери і вони до цієї системи напевно будуть пристосовуватись.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ВІДПУСТИВ Н. ДАНІЛОВА

Москва. — Репортерові американського журналу „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" Ніколасові Данілову, якого КҐБ обвинуватив у шпигунстві, було дозволено виїхати з Совєтського Союзу.

Н. Данілов і його жінка Рут вилетіли у Франкфурт, Західня Німеччина,на літаку західньонімецької компанії Люфтганза.

Покидаючи приміщення американської амбасади в Москві, веселий Данілов показав репортерам, які супроводжували його, знак "V", піднявши два пальці, що символізує перемогу.

„Я не знаю умов домовлености про моє звільнення, — сказав Данілов. — Думаю, що дозвіл на мій виїзд не зв'язаний з якими б то не було американськими зобов'язаннями. Сьогодні вдень представник міністерства закордонних справ повідомив мене, що я можу залишити СССР. Мені віддали пашпорт і журналістське посвідчення. В'їзна віза в Совєтський Союз при цьому не була анульована. Я виїжджаю радше з почуттям смутку, ніж з почуттям гніву".

В журналістичних і дипломатичних колах ЗСА дозвіл Данілову залишити Совєтський Союз зв'язують з переговорами, які провели державний секретар Джордж Шулц і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе.

В колах близьких до Організації Об'єднаних Націй, вважають, що угода в тій чи іншій мірі передбачає повернення на батьківщину совєтського співробітника ООН Ґеннадія Захарова, спійманого в Ню Йорку на гарячому, коли він купував шпигунські інформації. Г. Захарова повинні звільнити без суду в обмін на трьох совєтських дисидентів.

Лідер республіканської більшости в Сенаті Роберт Дол заявив, що звільнення Данилова не зв'язано з долею Захарова, ані з 25-ма працівниками совєтської місії при ООН, які повинні залишити ЗСА.

ЗСА відкличуть санкції проти Польщі

Вашінгтон. — Як повідомляє газета „Ню Йорк Таймс", Адміністрація Роналда Регена має намір відкликати санкції проти Польщі, бо її уряд виконав головну вимогу Білого Дому — звільнив з в'язниць усіх політичних в'язнів.

З'єднані Стейти Америки ввели санкції проти Польщі в грудні 1981 року, коли там було запроваджено військовий стан і почалося активне переслідування вільнодумців. Тоді були заарештовані тисячі членів профспілкового об'єднання „Солідарність", а саме об'єднання поставлено поза законом.

Від того часу багато санкцій було відкликано. Зокрема літаки польської летунської компанії знову стали приземлюватися на летовищах З'єднаних Стейтів Америки і польські рибалки знову дістали право ловити рибу в американських водах. Білий Дім не виступав проти того, щоб Польща стала членом Міжнародного валютного фонду. Але Польща і далі позбавлена упривілейованого статусу в торгівлі зі З'єднаними Стейтами Америки і не може дістати американських кредитів. І ось тепер Адміністрація Р. Регена роздумує над тим, щоб відкликати ці два пункти санкцій, які досить погано впливають на розвиток польської економіки.

У п'ятницю, 26-го вересня у Вашінгтоні відбулася пресова конференція, в якій взяли участь кілька конґресменів і лідерів Конґресу, американців польського походження. Виступаючи на пресовій конференції, вони переконували американський Уряд відкликати санкції проти Польщі.

Конґресмен-демократ з Ню Йорку Стів Солаж, який недавно вернувся з Польщі, високо оцінив зусилля польського уряду в справі відновлення в країні миру і спокою. Покликуючись на розмови з польським кардиналом Юзефом Ґлемпом і засновником профспілкового об'єднання „Солідарність" Лехом Валенсою С. Солаж сказав, що опозиційні по відношенню до комуністичного уряду польські кола вважають необхідним відкликання санкцій.

Державний секретар Джордж Шулц скликав своїх асистентів і дорадників, які займаються польськими справами, щоб розглянути теперішнє становище в Польщі і дати рекомендації Білому Домові.

У СВІТІ

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА розпочала легальні заходи боротьби з нелегальною хвилею еміґрації з країн Третього світу. Еміґранти, щоб оминути західньонімецькі закони і досить суворі еміґраційні формальності, їдуть спочатку до Східньої Німеччини, або до іншої із сателітних країн, а звідти автобусами, поїздами і іншою транспортацією дістаються до Східнього Берліну. Звідти, правдоподібно за згодою й допомогою комуністичної влади, вони переходять до західньої частини міста, а потім літаками до Західньої Німеччини. Боннські чинники намагаються тепер легально полагодити цю справу у переговорах із представниками Східньої Німеччини і амбасадорами сателітних країн.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що з посту міністра торговельної фльоти було знято 68-річного Тімофея Ґудзенка, за неції́лий місяць після катастрофи при зударі двох кораблів на Чорному морі під час якої загинуло майже 400 осіб. Ґудзенко очолював згадане міністерство від 1970 року, а тепер вирішив піти на пенсію, — каже ТАСС. Як відомо, пасажирський корабель „Адмірал Нахімов" потонув у хвилях Чорного моря 31-го серпня і, як повідомили офіційно совєтські засоби масової інформації, 398 осіб загинули.

ЛЄХ ВАЛЕНСА, лідер забороненої урядом робітничої профспілки „Солідарність", промовляючи до прихильників в Ґданьску, які прийшли, щоб привітати його з уродинами, заявив, що підпільна „Солідарність" воліла б діяти легально, особливо тепер коли уряд звільнив велику частину політичних в'язнів. Він підкреслив, що лідери „Солідарности" плянують дальші розмови з представниками уряду, а також застановляються над публікацією звернення до польського народу, у якому вони з'ясують своє відновлення до уряду і запропонують розв'язку багатьох питань, які ділять уряд і прихильників підпільної профспілки. „Ми не збираємося творити конспіративних антиурядових груп, ми хочемо діяти легально, як складова частина народу", — заявив Валенса кореспондентам. Заяву Валенси, якому сповнилося 43 роки передало на Захід агентство Ассошієйтед Пресс.

ХРИСТИЯНСЬКА МІЛІЦІЯ в Бейруті, підтримана військовими частинами урядової армії, льояльної до президента Аміна Ґемаєля, унеможливила просирійським частинам мусулман-шіїтів захопити під свою контролю християнську частину міста. Речники християнської міліції заявили, що у висліді боїв в кінці минулого тижня загинуло 52 особи, а понад 200 осіб були поранені. Бої на вулицях Бейруту тривали 13 годин. В неділю, 28-го вересня мусулмани зорієнтувалися, що вони не зможуть захопити християнську частину міста і почали відступати. Кореспонденти інформують, що в пополудневих годинах чути було тільки перестрілку артилерії через так звану зелену лінію, яка ділить місто на мусулманську і християнську частини.

ГОЛЛЯНДСЬКА КОРОЛЕВА Беатрікс відбуде дводенну візиту до комуністичної Мадярщини і тим самим буде намагатися поправити дипломатичну і культурну співпрацю між Мадярщиною і Голляндією, — заявив кореспондентам представник міністерства закордонних справ Голляндії. Королеву супроводжатиме у цій подорожі муж принц Клявс, міністер закордонних справ Ганс ван ден Брок і міністер культури Елько Брікман. Візита відбудеться 6-го і 7-го жовтня цього року.

КОЛИШНІЙ СОВЄТСЬКИЙ дисидент, довголітній політв'язень Анатолій Щаранський, заявив кореспондентам в Амстердамі, що він й далі змагатиметься за права людини в Совєтському Союзі і за право жидів на еміґрацію до Ізраїля. Він вважає, що відновлення співпраці західніх країн з СССР треба пов'язувати з правами людини і ухвалами Гельсінкських угод, які забезпечують вільну виміну ідеями і вільну еміґрацію, чого, очевидно, СССР не дотримується. Немає, на його думку, нічого шляхетнішого, як змагатися за пошанування Гельсінкських угод і домагатися таких прав людини для громадян Совєтського Союзу, якими користуються громадяни на Заході.

В АМЕРИЦІ

ВІЛЛІЯМ РЕНКВІСТ був заприсяжений як голова Верховного Суду ЗСА, 16-ий з ряду за всю історію країни. Президент Роналд Реген сказав, що В. Ренквіст „стане головою Верховного Суду, який ввійде в історію". Ренквіст був заприсяжений двічі: перший раз в Білому Домі, а другий раз у Верховному Суді. „Наш новий голова Верховного Суду — один з кращих правників Америки", — сказав Президент після того, як Ренквіст зложив присягу „підтримувати і захищати Конституцію З'єднаних Стейтів від всіх ворогів". Слідом за Ренквістом був заприсяжений новий член Верховного Суду Антонін Скалія. Після присяги він полякував Президентові за те, що той висунув його на цей пост.

СЕНАТ ЗСА ЗНАЧНОЮ більшістю голосів прийняв новий закон про податкову реформу. Тепер цей документ повинен бути підписаний Президентом, який і є головним ініціятором законопроєкту. Тому нема сумніву, що Роналд Реген з великим ентузіязмом підпише цей закон, який завдяки його зусиллям вдалося провести через законодавців. Закон про податкову реформу є історичним і рівного йому не було понад 40 років. Вважають, що завдяки прийняттю нового податкового закону, економіка З'єднаних Стейтів Америки дістане ще більший імпульс до розвитку і розквіту.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН і Перша Лейді взяли участь в церемонії відкриття нового комплексу Агентства крайової безпеки у Форті Мід, Мериленд. Виступаючи перед керівниками і службовцями агентства, Президент заявив, що його Адміністрація має намір вжити енергійних заходів в справі припинення шпигунства ворожих держав на території ЗСА. „Ті сили, які намагаються заволодіти нашими таємницями і нашою технологією, підірвати принципи, на яких засновано наше суспільство, і проникнути в таємниці наших комунікацій, повинні зрозуміти, що американський народ не має наміру більше терпіти цього", — сказав Президент. Він високо оцінив секретну працю співробітників Агентства крайової безпеки, які займаються розшифровуванням кодів ворожих держав і невтралізацію активности чужинецьких розвідок.

14-ий Баль Української Преси — вже незабаром



Членки Комітету 14-го Українського Балю Преси відвідують редакцію „Свободи" (зліва): Я. Снилик, Н. Матківська, П. Савчак та Р. Прийма-Богачевська.

Джерзі Ситі, Н. Дж. (Л. К.). Приготування до 14-го Балю української преси, що розпочались у червні цього року, з успіхом вже завершуються, як про це повідомили у п'ятницю, 19-го вересня, відвідувачі видавництва „Свободи" ревні ініціятори та водночас голови і члени комітету, що створився для підготови цієї імпрези — Яра Снилик, і Надя Матківська, Петруся Савчак та Рома Прийма-Богачевська.

У дальшому гості „Свободи" поінформували про новий склад цього комітету, що крім вище згаданих двох голів, Я. Снилик і Н. Матківської такий: Ольга Кузьмович — пресова референтка, Оксана Тритяк — референтка пропам'ятної книги, Рома Федасюк — референтка в справах розписування адрес, Петруся Савчак — зв'язкова з аплікантками на баль преси, хореограф Рома Прийма - Богачевська, проводитиме репрезентацію краль. Орест Федаш — менаджер бенкету, Соня Зайнінгер — зголошення на бенкет, — зв'язкові на Канаду — Дана Чума, Філядельфія — Віра Анрейчик ,Мінесоту — Леся Парех, Мишиген — Уляна Томич, та Каліфорнію — Люба Бак-Бойчук.

Відвідувачі „Свободи" принесли із собою запрошення, що його оздоблює прегарна репродукція олії маляра Зенона Онишкевича „Квіти" (1985 р.). З цього запрошення можна було теж довідатися, що 14-ий Баль української преси, спонзорований Фінансовою Комісією Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Спілкою Українських Журналістів Америки, та Фундацією ім. Мазепи відбудеться у суботу, 25-го жовтня, ц.р., у Іст Гановері, Н. Дж., у Рамада Готелі. До танців пригравати ме оркестра із Філядельфії. Назви цієї оркестри гості „Свободи" ніяк не хотіли прозрадити, мотивуючи це тим, що ця знаменита і неназвана оркестра буде атракційною несподіванкою для учасників цьогорічного балю.

На запрошенні теж зазначено, що присутніх зобов'язує вечірній одяг і члени цього комітету передали своє особливе прохання, щоб дійсно публіка прибула у вечірніх одягах, це ж бо ще більше підсилить елеґантну атмосферу цієї імпрези.

Баль почнеться коктей-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Будьмо послідовними!

Минулого тижня подано на першій сторінці нашого щоденника обширну інформацію про те, що після довгих та наполегливих старань і зусиль цілої групи українських активістів і при підтримці частини нашої громади допроваджено таки до того, що у нюйоркському стейті видано учительський посібник а радше третій том посібника про народовбивство-ґеноцид, який майже в цілості складається з матеріялів про Великий голод в Україні і про поширення релігійних, національних і людських прав в Україні.

Цей третій, 165-сторінковий том посібника надруковано у 15,000 примірниках і розсилається його саме тепер до всіх середніх шкіл нюйоркського стейту. Але хоча Відділ освіти рекомендує вчити про голокост — народовбивство у 10-их клясах середніх шкіл, він не має права вимагати від шкільних районів, щоб вони ці підручники доконче вживали. Тому все тепер залежить від настанови поодиноких районів, а зокрема від настанови учителів, — чи вони приймуть цю рекомендацію чи ні.

З минулих декількох років добре пригадуємо, що треба було дійсно великої посвяти і послідовности зі сторони українців, щоб довести до того, що шкільні власті нюйоркського стейту вкінці погодилися на видання третього тому посібника про ґеноцид і включили матеріяли про Великий голод в Україні. Добре також пригадуємо, що було дуже важко переконати американські навчальні інституції стейту про це, що Великий голод є таким же поважним народовбивством, як голокост у Другій світовій війні.

Поява тепер третього тому підручника з цим матеріялом — це наглядний доказ, як добре плянована, вперта і послідовна робота приносить належний успіх.

Тепер, однак, прийшла на чергу друга частина цієї послідовности, від якої залежить остаточний успіх цієї праці. Українська громада, а передусім батьки та організації нюйоркського стейту мусять поробити усі можливі заходи, щоб школи в їхніх околицях включили матеріяли з цього підручника про найбільший український ґеноцид до своїх навчальних програм. Цього мусять також добиватися самі українські учні, питаючи учителів соціяльних наук про лекції із матеріялами з того підручника.

Коли не буде загального українського зацікавлення цією справою і коли тепер негайно не почнеться масова акція українців у нюйоркському стейті у школах та серед учителів, усе довге та наполегливе зусилля та самопосвята ідейної групи українців підуть намарно.

Отож закликаємо українську громаду, батьків і студентів — будьмо послідовними у наших акціях і не залишаймо напризволяще раз здобутий важким трудом успіх. Хай шкільні власті та учителі не думають, що тільки малій горстці фанатичних українців залежало на тому, щоб у шкільному підручнику вкінці появилися правдиві інформації про чорну сторінку історії українського народу, а що це справа цілої української спільноти.

СЕНАТ ОДНОГОЛОСНО схвалив законопроєкт про федеральні асигнування на найближчі чотири роки на будівництво і ремонт автострад і мостів і розвиток громадського транспорту. Одночасно Сенат одобрив кілька поправок до цього законопроєкту. Одна з них про збільшення швидкости на малих дорогах з 55 миль на годину до 65 миль. Закон про обмеження швидкости 55 милями на годину був прийнятий в 1974 році під час енергетичної кризи, викликаної підвищенням цін на нафту. Було підраховано, що при швидкості 55 миль на годину авта вживають менше бензини, ніж при більш високих швидкостях.

ЯК ПОКАЗАЛО ОПИТУВАННЯ громадської думки, дві третини американців продовжують виступати за нову зустріч між президентом Рональдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, не зважаючи на останні тертя, викликані арештом у Москві американського репортера Ніколаса Данілова. Лише 18 відсотків опитаних заявили, що у зв'язку зі становищем, яке склалося, президент Р. Реґен повинен відмовитися від зустрічі з совєтським лідером. На запитання про те, чи досить гостру політику проводить президент Реґен щодо Совєтського Союзу, 57 відсотків опитаних відповіли так, однак 32 відсотки сказали, що Президент повинен взяти більш твердий курс щодо Москви. В листопаді минулого року таку точку зору висловили лише 24 відсотки опитаних. Очевидно тут відіграла свою ролю справа Ніколаса Данілова.

(міб) У паризькій польській „Культурі" за липень-серпень ц.р. появилася стаття на тему як то совєтський уряд вміло використовує чорнобильську трагедію для їхньої пропаганди в Західній Німеччині. Оборона Німеччини проти можливої атаки зі сходу спирається на тому, що ЗСА вжили б нуклеарну зброю, щоб відперти агресію. Хоч московська пропаганда шита дуже грубими нитками, німці прикидаються, що того недобачають. Ось що пише автор про використовування чорнобильської катастрофи для пропаганди „миру" на совєтських умовах:

„Совєтська пропаґандивна машина, розбудована з більшим розмахом як ґебельсівська, поводиться на типовий лад, коли щось неприємне її заскочить. Зразу, доки власться промовчується неприємність; відтак перевертається дійсність догори ногами, щоб вину за подію приписати Заходові; вкінці, в останній третій фазі, цю прикрість, оправлену вже у відповідні ідеологічні рамки, прикрашену геройськими вчинками совєтських громадян, переносять до музею революції, як світлий, тріюмфальний експонат для будівництва райдужнього майбутнього".

М. Бараболяк

Совєтська пропаґанда використовує чорнобильську трагедію

I.

Світ має досвід з наслідками радіяції, головно якщо йдеться про т.зв. статистичні її наслідки. Досить пригадати долю тих американських вояків, які приглядались без відповідної охорони вибухам перших атомових бомб на пустирях Невади, або населення Гірошіми й Нагасакі. Звуться ці наслідки „повторними", або „статистичними", бо вони не торкаються одиниць, а всього населення терену. Годі передбачити хто конкретно згине в наслідок катастрофи за п'ять, десять чи двадцять років. Це залежить, чи людина була виставлена на зовнішнє променювання (пилюга в повітрі, зіткнення з ґрунтом), чи внутрішнє (віддихання, їжа) та від віддалі від джерела радіяції. Є майже певним, що люди, які находились у віддалі яких 20 км від місця катастрофи не мають ніяких виглядів пережити, бо їх евакуовано щойно півтора дня після події. Американський сателіт зробив знімку футболістів, які грали в короткий час після вибуху у віддалі яких 2 км від реактора. Ці хлопці й інші люди в подібному становищі — це певні жертви, може за кілька, може за кільканадцять років, але вони присуджені на неминучу передчасну смерть. Скільки народу згине не тільки в Украні, але й у сусідніх країнах — тільки Бог знає! Але згине багато".

Радіоактивна чорнобильська хмара, викинена високо в атмосферу і несена безконтрольно вітрами, полетіла зразу на Скандинавію, а відтак завернула. Двократно перелітала над Польщею, понад північно-східніми воєвідствами, у віддалі приблизно 440 км від горіючого реактора. (Згадуючи про це принагідно, треба завважити, що місцевости „Чорнобиль" нема на польських атлясах, бо це „тайна" „закрита місцевість". Там крім електричного струму продукується теж плютоній до атомових бомб). Катастрофа була пересторогою для світу, бо, на щастя, у хмарі насиченій радіяцією не було багато плютонію, а це жахливо трійливий метал. Коли б там був той „складник" наслідки були б кількасот разів поважніші, від тих, які заіснували.

А що совєтська пропаганда? „На чорнобильських трупів і півтрупів — пише далі автор — після трьох тижнів зачав падати дощ медалів за відвагу. Коли шведи заалярмували Москву, бо їм сипалась радіяція на голову, Москва зразу заперечила все. Коли ж уже годі було дальше мовчати, Москва сказала, що ситуація опанована, та що протисовєтська пропаґанда в ЗСА і в Европі „роздуває" цю подію. Врешті, перейшли вони від версії „припадку" до версії „аварії без прецеденсу". Тлумачили різницю в оцінці події різницями у ментальності народів, культури й історії. Перейшовши мовляв — страхіття останньої війни, люди СССР менш уразливі навіть на смертельні випадки. 19 днів після випадку Ґорбачов говорив про „панікарську гістерію антисовєтизму".

Закінчення буде.

Лев Яцкевич

ВІЗІЯ АМЕРИКИ У ДВОТИСЯЧНОМУ РОЦІ

Існує два роди людей, які передбачають майбутнє. Одні, що бачать його в рожевих барвах, а другі — в чорних. До цих останніх слід зарахувати Ричарда Ламма, трикратного губернатора стейту Кольорадо, якого, між іншим, демократична партія розглядає сьогодні як потенційного кандидата на пост президента ЗСА в 1987 році.

На думку Р. Ламма, Америка від довшого часу крокує до своєї економічної політичної та соціяльної катастроф, наслідки яких та величину можна порівняти лиш, з палінням римської імперії. Візію такої катастрофи він представляє у своїй нещодавно опублікованій книжці п.з. „Меґатравмас — Америка в двотисячному році", яка відбилася широким відлунням у цілому світі. Джан Незбитт, автор „бестселлера" „Меґатрендс" уважає книжку Р. Ламма знаменитою студією, яка закликає американський народ до розсудливости та прозріння. Мартін Кіліян, рецензент швайцарської газети „Вельтвохе" присвятив їй також довшу статтю, у якій детально аналізує думки Р. Ламма та його песимістичну візію ЗСА, яка і на його думку, заторкує, не тільки майбутню долю Америки, але також долю цілого світу. На його думку, автор особливо дуже стурбований безпідставною вірою своїх земляків в те, що кожне американське покоління має право до кращого життя, ніж попереднє — так, немов сам Бог був американцем. І тому, якщо Америка якнайскоріше не заверне із свого блудного шляху, Ламм передбачає щораз більшу нестійкість американського суспільства, яке остаточно зготовить загин своїм власним дітям. Цю гірку правду спрямовує Ламм, не до цілого американського народу, але до цієї його вітки, що має досить здорового глузду та можливости унапрямити ходу ЗСА на правильний шлях. Але говорення правди ніколи не було популярне, особливо, якщо це стосується до американського народу, який за 200 років перестрибнув з колонії до могутньої держави та станув, неначе кіт на ноги, після „Вотерґейту", „Джиммі Картера", „В'єтнаму" та драматичній афері із заклaдниками американської амбасади в Теґрані.

Але сьогодні, — пише Ламм, ми живемо в діяметрально іншому світі, позначеному розбиттям родини, поширом вживання наркотиків, поглибленням злочинів, міжнародного терору, велферизму, підкупства, натиску лаббіїстів на Уряд та Конгрес, врешті заником громадянських чеснот та поглибленням анархії міст, що стоять сьогодні, дослівно, на грані банкрутства.

Щоби спонукати своїх земляків до зміни способу думання, автор впроваджує в своє книжку фікційний сценарій з 2001 року, в якому президент Америки (перша жінка) доручує своїм дорадникам виготовити для Уряду докладний звіт про стан унії.

З цією метою автор використовує доступні йому статистичні дані з першої половини вісімдесятих років та переносить їх у майбутнє, що у висліді створює ефект, що пані президент виконує владу в країні, засипаній сміттям забитій дошками вікон, на яку гряде анархія.

Америка в 2000 році згідно із сюжетом згаданої книжки, становила... потугу в стані розкладу, господарчу силу якої доведено до руїни за несповна півстоліччя. Коли в 1970 році продукція ЗСА становила 40 відсотків ґльобальної світової продукції, то вже в 1984 році вона змаліла до 30 відсотків, а в хвилині перебрання влади пані президентом знизилася до такого ступення (з приводу фантастичного заборгування держави, що життьова стопа з часів президента Реґена — для більшості вважалася невловимою мрією. Які причини лягли в основу цього катастрофального стану? Автор вираховує їх по черзі: невідповідальна фінансова господарка уряду, зависокий курс доляра, неспроможність ЗСА конкурувати із закордонними продуктами із-за високих юнійних платень американського робітника, низька видайність американської продукції, низька якість американських продуктів, а найважливіше — заник духа американської винахідливости.

Але головними спричинниками занепаду доцьогочасного американського росту були такі речі: 1) унапрямлення американського способу думання, не на якість продукції а на швидкий заробіток, 2) домінація наукових дослідів мілітарним секретом, 3) зниження рівня американської освіти, яка з одної сторони, продукує забагато лікарів та адвокатів, а з — другої, забагато анальфабетів.

У висліді зменшення промислової продукції зросло двошарове наверствування американської суспільности. Вгорі — високоплатні специялісти, а в долині — маса низькоплатних, некваліфікованих робітників. У великих містах наступив також розподіл жителів на дві категорії: на чорно-бронзову меншину — в центрах міст, оперезану білими передмістями. В той спосіб постала нужда, оточена багатством, безробіттям, оточена працею розшукою, оточена надією.

У своїй візії майбутности Ричард Ламм дошукується причин паління ЗСА, головно у затраті республіканських чеснот, яких стопила жадоба грошей та влади за всяку ціну. „Меґатравмас" намагається представити своїм читачам уявний образ цього стану, до якого могла б докотитися Америка, якщо б своєчасно не спинити, або не змінити напряму її теперішньої ходи.

В епілозі до своєї книжки автор пише так: „Ламаємо всі засади історії, економії та суспільних наук в тій вірі, що це прийдеться нам безкарно і що ніхто за це не заплатить, а це, на думку автора, прямо божевілля"!.

Книжку кольорадського губернатора, Р. Ламма читається, немов цікаву фантастичну повість, хоч її зміст перекликається з основами нашого самозбереження та майбутньою долею наших дітей та унуків. Можливо, що й нам колись прийдеться заплатити високу ціну за тих кількадесят років, відносно, щасливого нашого життя на вільній землі Вашінґтона. А може це тільки „страхи на ляхи", які ніколи не стануть дійсністю. Поживемо — побачимо!

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

На марґінесі виступу балету Мойсеєва в Ню Йорку

Само собою, що всі читали вже деінде про ту горопашну, зірвану прем'єру в Мет опері відомого російсько-большевицького народного ансамблю танцю з Москви, під проводом 81-літнього Ігора Мойсеєва (жидівського походження — ви вгадали — з Києва). Тоді то, не так, як запевняла преса, підкинено одну сльозоточиву бомбу, а дві; всім бо на бальконі було видно дві колюмни диму, що пливли вгору і розходились по залі. Цікаво, що дим із тих бомб одним дошкулював не дуже, інші знову плакали, як на похороні рідної мами, не можучи повздержатись від сліз.

Отже треба було потрудитись ще раз, щоб побачити цей балет, якого не було тут 12 літ. Про що йшлося українському рецензентові при огляненні цього чужого нам ансамблю? А про те тільки, щоб переконатись, як і то,і цим разом використано красу українського танкового мистецтва для пропаґанди ворожого нам окупанта. Попередньо бо програму Мойсеєва, як і українського балету Павла Вірського, закінчував завжди наш безсмертний і унікальний „гопак". Тепер, як можна було і сподіватись, в програмці не було назви цього нашого танку. Проте, розчовпуючи останню точку балету „Ніч на Лисій горі", то перша частина була тут „До аранжименту українських народних пісень". Жадніської згадки про якийнебудь український танець. А воно ж було ясно, що тут ужито камуфляжу, щоб не чинити розголосу нашому танковому мистецтву, ну, і його творцеві-українському народові. Та шило з мішка мусіло вилізти, бож із нашими мелодіями були пов'язані і демонстрації саме українських танців. Ствердження: без українського танку таки немає Мойсеєва і московсько-большевицького балету з Москви.

Друга частина цієї довжелезної точки був танець відьом і чортів до музики Б. Мусорґського, що не мав жадного відношення ні до наших танців ні до України. Це саме був і недолік балетної композиції. Бож весь задум цього двочастинного танкового образу мав опиратись на писаннях Гоголя про красу українських пісень і танців та народні повір'я про відьом. Та відьми ці і чорти в трикотажах — не українські. Їхній танець космополітичний, експериментальний, малопереконливий, часом навіть тривіяльний. Можна бути певним, що навіть нашому п'яному лядькові такі кошмарні речі не могли наснитись. Цей балет пригадував дещо з-перед літ невдалі танці в Мет опері, з „Фавста" Гуно.

У програмці, в списку танцюристів, як солістів, так і гуртових, а теж і музикантів, можна знайти українські імена. Видно де-якде, але в співі ті танці без українців обійтись не потраплять там.

На запит, як виглядає балет Мойсеєва по 12-ти літах, відповідь буде: гірше. Не треба брати дуже поважно того, що американська преса захлинається у перехвалках цього балету, це ж бо тільки „культурна виміна". Себто большевики писатимуть подібні дитирамби і американським ансамблям, що виступатимуть у совєтській стороні. Все таки і в тутешній пресі можна знайти дещо з правдивости. В більшій статті „Ню Йорк Таймсу" де поміщена велика, красна світлина українських танцівниць, критик А. Кісселгофф вибілюючо пише, що „Ця програма не показала повного розмаху ансамблю".

Ось хоч би прем'єра „На ковзанах" з вальсами і польками... Й. Штравса, не виказала навіть відлуння якоїнебудь Росії. Може це „европеїзація" Ґорбачова? Не розводитисьмемо і про російсько-азійські продукції цього балету чи молдавський „Жок" сповнений коломийкових мотивів, вони бо нас не дуже цікавлять.

Нам ідеться головно про українські елементи в танцях Мойсеєва: вплив, запозичення чи просто привласнення собі наших рідних кроків.

Воно правда, що в танках можна було ствердити не погану балетну техніку, але теж поверховність помислів у композиції поодиноких точок і недостачу багатства оригінальної, мистецької індивідуальности в хореографічній лексиці. Одним із прикладів на це хай послужить ще раз горезвісні, цирково-банальні „Партизани", що їх навіть не було вміщено цим разом у друк програмки. Проте, на чиєсь домагання, вбгано їх таки у виступи балету. Не забуваймо, що є багато наших недругів, які цим псевдотанцем, болай штучно, захоплюються. Ану розгляньмо дещо цю халтуру. Вже саме пояснення, „Кавалерія партизан у... Кавказьких горах", це ж нісенітниця. Американським критикам утовкмачено в голови, що плавкі посування постатей на сцені, це їзда на... конях. Коли, де і на яких то конях бачив хтонебудь таку їзду? Оте гладке посування постатей може заіснувати хіба на ковзанах по льоду чи човном по спокійному плесі води, але ніколи на жадних конях. Навіщо ж ті небелиці про кінну їзду? А чи крутіння на головах це теж танкове мистецтво? Якої циркової кляси? Вкінці наслані клякери починали нахабно плеска-

(Закінчення на стор. 3)

Лідія Бурачинська

ІЗ ЗУСТРІЧІВ З КОЛЕКЦІОНЕРАМИ

I.

На З'їзді діячів народного мистецтва, що відбувся 29-го червня 1985 року на Союзівці, наша публіка вперше зустрілась із колекціонерами. Це значить із тими людьми, що в їхніх руках опинилися поважні збірки народного мистецтва і вони орудують ними — чи то з замилування, чи з інших мотивів. Однією з них була Євдокія Сороханюк із Філядельфії.

Бажаючи з'ясувати собі цей тип знавця — постановляємо відвідати її, а властиво це подружжя. Дмитро і Євдокія Сороханюки живуть недалеко Філядельфії, а властиво у стейті Ню Джерзі, отже з ними найлегше порозумітись. Домовляємось про зустріч. Подружжя Сороханюків привикло до відвідин. Їхня збірка приводить до них усе нових людей.

Ми з чоловіком народилися в Жаб'ю, чи як тепер це називається у Верховині, каже пані Євдокія. — Ми вибралися в далеку мандрівку з різних причин, але взяли з собою наш народний одяг, без якого не могли собі уявити нашого життя. Вже проживаючи в Німеччині ми — з туги за рідними сторонами — створили собі акторську групу „Чорногора", з якою виступали в таборах. А потім — переселившись до Америки — ми підтримували це замилування до нашого рідного побуту в іншій формі. Коли об'єднались у місцеве гуцульське товариство „Черемош", то стали вчити молодь гуцульських танців.

Тут уже входить у розмову Дмитро Сороханюк. Знаємо його з виступу гуцульських музик, а головне, з навчання гуцульських танків у Філядельфії. Почалось воно яких 25 років тому. Усюди знайдеться охоча молодь. Знайшлося й тут вісім родин, що хотіли навчитись цієї розваги. Пан Дмитро знав гру на народних інструментах, як і потрібні кроки гуцульських танків. Знайшлися гуцульські музики — скрипка, цимбали, сопілка і бубон. Скрипкою відає пан Дмитро (хоч він знає також гру на цимбалах). Перейшлися кандидати до інших інструментів і так розпочалось навчання. За якийсь час ми вже мали шість, вісім, а то й десяток пар танцюристів, що могли виступати.

— Тільки як їх зодягнути? — Каже пані Євдокія. — Адже не всі родини привезли з собою своє народне вбрання. Та й не вся молодь була родом із Гуцульщини. Треба було продумати над тим, як придбати народні одяги для нашого танцювального гуртка. І так воно почалося.

Пані Євдокія розказує, як вона заходилась коло того. Її пошуки й заходи, це довга низка проб, що, звичайно, не зараз вдавалися. Звичайно вишити і вшити жіночу й чоловічу сорочку вона навчилася ще вдома. Також знала, як ходити коло ткацького варстату, щоб виткати полотно, чи сукно .Але це було все! А тут треба було виткати запаски, скроїти і вшити капці, а накінець скроїти й пошити киптар! Це не жарт! І щоб воно по-справжньому виглядало!

Ясно, що відразу цей народний одяг не постав. Спершу танцювали в позичених одягах, а потім усе згодом знайшлося. Тепер т-во „Черемош" закупило для своїх танцюристів 10 комплетів народного вбрання, що переховується під наглядом п-ва Сороханюків. Перед виступом танцюристи приходять і підбирають собі вбрання на свою міру. Зрештою все можна достосувати до кожної постаті, коли є на те час.

— Оці мої заходи й розбудили в мене охоту до збирання, — каже пані Євдокія. — Дещо я дістала з краю. Звісно не цілу частину вбрання. Але, наприклад, треба було мені дістати вишивку до поли чоловічої сорочки. Це особлива біла вишивка, що складається з різних стібів. І мені сестра прислала вишиту прібку. Або попружку (крайку) з узором, як її дівчата вбирали, коли йшли на танець. Все те вдалося мені потім відробити. Тому наш танковий гурток іде до танцю зовсім стилево вбраний.

Питаюся про ткання, що є конечно потрібне в гуцульському одязі.

— О, так, каже п-ні Євдокія. — Це був великий ступінь у моїй роботі. Бо ж треба було найперше постарати ткацький варстат. У тому мені допоміг мій чоловік. На підставі того, як виглядав наш варстат у старому краю, він збудував новий. Тільки не для ткання полотна, бо таке мені вдалося тут дістати. А для ткання запасок. Треба було достосуватися до нової основи і кольорових ниток. Я заснувала основу й скоро мені вдалося виткати такі запаски, як у Жаб'ю носили, а саме темночервоні чи чорні. А потім уже пішло ткання попружок і т.д. Та для того потрібно іншого, меншого варстату.

Я нагадала собі, що в 1981 році пані Євдокія влаштувала Окружній Управі СУА показ ткання. Тоді всі членки, що були зацікавлені в тому, приглядались, як засновується килим і як воно потім тчеться. Також як засновується запаска чи крайка і як треба підоймати перегороду з ниток т.зв. „нити", щоб перепускати різнокольорові нитки, що потім творять узір.

Пані Євдокія розказує, що вміжчасі вона вже перевела курс ткання з рамени Культурно-Освітнього Центру у Філядельфії. У неї були два варстати, а її учасниці (а їх було шість) принесли свої. І так вона навчила їх снувати, а потім ткати гуцульські тканини. Це було передбачено на 20 лекцій, але протягнулося значно довше. Напрацювалися вони й вона з ними!

Багато було різних переживань. От коли їй прийшлося шити перший киптар. Такої роботи жінки в краю не роблять, це шиють кушнірі. Підставою тут є овече хутро і складні прикраси з кольорової шкіри, цяток (капслів), кольорової волічки і чорного смушку. А тут хутра непотрібно бо воно занадто гріє. Отже треба знайти імітацію білої шкіри і підкласти білу тонку підшивку під неї. А потім — прикраси всі можна тут знайти, лиш треба вміти їх примінити. І так по довгих зусиллях вийшов з-під її рук перший киптар. Кажуть, що був добрий. Вірю, коли бачу такий, пошитий для неї і її чоловіка.

(Продовження буде)

ГАЗЕТА „ВАШІНҐТОН ПОСТ" повідомила, що завдяки листа аноніма, який одержала Ненсі Реґен, агентам ФБІ вдалося викрити міжнародну банду торгівців наркотиками, заарештувати сім нігерійців і захопити героїну на суму 30 міл. дол. Перша Лейді, яка провадить кампанію боротьби з наркотиками, отримала листа про банду, яка діє у Вашінґтоні, і переслала його в ФБІ. Агенти ФБІ не повідомляють про факти, що містяться в листі, але признали, що він допоміг їм вийти на слід торгівців наркотиками. Заарештовані входять в банду контрабандистів, яка діє в Нігерії, Лондоні і Вашінґтоні.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Делеґатура УВУ і студійна програма Стежками Батьків по Европі

запрошують Українське Громадянство, а зокрема Студентську Молодь на

ЗУСТРІЧ
з проф. д-ром Богданом Гаврилишиним,

директором Міжнародного інституту управління в Женеві

Тема доповіді: **„Совєтський Союз і Україна у світовому контексті".**

Час: понеділок, дня 6-го жовтня 1986 р., год. 7-ма веч.

Місце: 136 Друга Авеню, Український Визвольний Фронт в Ню Йорку.

(Просимо слідкувати за програмою наступних **академічних вечорів)**

14-ий Баль...

(Закінчення зі стор. 1)

лем о годині 7-ій вечора. Опісля о год. 8-ій для студентів буде поданий теплий буфет; вступ — 20 долярів. Для гостей, що виберуть вечерю — вступ 35 долярів.

Коли ж повернемось до головної точки програми цього балю — вибору кралі преси, — то як поінформували відвідувачі „Свободи" — до контесту зголосилось уже доволі велике число дівчат — представниць поодиноких українських пресових органів в Америці. Для них установлено такі нагороди: вибрана краля отримає 500 долярів; обидві — перша дружка та друга дружка — по 250 долярів.

Гості „Свободи" в розмові з редакторами підкреслили, що цьогорічний осінній баль — це традиційне продовження попередніх балів у Філядельфії, надхненням для яких були ще балі преси у Львові, що їх започаткував покійний уже д-р Роман Кріштальський. Дохід із цьогорічного балю, як і в попередніх роках, піде на Фінансову комісію СФУЖО, яка цей прибуток передасть на журнал „Українка в Світі".

З усією певністю можна сказати, що оці традиційні кожнорічні балі преси несуть із собою різні користі, виконують різні позитивні завдання. Перш усього вони з усією виразністю висувають існування українських газет чи журналів в ЗСА репрезентантками, яких є як відомо власне наші кралі, що, сповняючи цю ролю, мимохіть вивчають напрямні української преси, стають свідомі ваги українського друкованого слова. Ці ж балі дають українській публіці змогу не лише побачити зовнішню красу наших молодих краль, але й познайомитись із духовими прикметами молодих дівчат, їх активністю в житті української спільноти. Крім цього тут слід добавити б також, про сам чар культурної атмосфери цього балю, запорукою якого є, хоча б роля Роми Прийми-Богачевської, що проводитиме репрезентацією краль, як і наполеглива праця членок цього комітету — ентузіясток продовжування традиції влаштовування Балю преси, які, щоб створити найкращу на ньому атмосферу підбирають якнайкращі компоненти, що складатимуться на цю імпрезу.

Відвідувачі редакції „Свободи" просили, щоб заздалегідь, принаймні до 15-го жовтня, замовляти квитки вступу на цьогорічний баль, виписуючи чеки на: Association of Ukrainian Jorurnalists America; зголошення на бенкет і баль приймає зараз Ramada Hotel, 130 Rt. 10, East Hanover, N. J. 07936 телефоном: (201) 386-5622.

Управа Комітету „Бережанська Земля"

повідомляє, що

З'ЇЗД ЗЕМЛЯКІВ БЕРЕЖАНЩИНИ

відбудеться

в суботу, 25-го жовтня 1986 року в Українському Народному Домі в Ню Йорку 140 Друга Авеню

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

1. Реєстрація від год. 8-10 ранку
2. Відкриття З'їзду
3. Вибір президії З'їсду і комісій: верифікаційної, номінаційної і резолюційної
4. Відчитання і прийняття протоколу з останнього З'їзду
5. Звіти Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Доповіді і дискусії над ними
9. Звіти комісій
10. Вибір нової Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду
11. Ухвалення напрямних діяльности

12. СВЯТКОВА ВЕЧЕРЯ — ПРОГРАМА

Оплата: 35.00 дол. від особи (включає обід, вечерю і книжку „Бережанська Земля", перший том).

Зголошення з чеком слати до **20-го жовтня** на адресу BEREZANY c/o SELFRELIANCE 98 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

За інформаціями телефонувати по 9-ій год. вечора до **М. Юзеніва (212) 673-9801**

За КОМІТЕТ:

Михайло Юзенів, *голова* — **Дарія Костів,** секретар

Головна Управа Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОбВУА)

повідомляє, що

ХУІ ДЕЛЕҐАТСЬКИЙ З'ЇЗД

відбудеться

в суботу, 11-го жовтня 1986 р. о год. 10-ій ранку в приміщеннях Українського Спортового Клюбу 122 Друга Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття
2. Привітання делеґатів та гостей
3. Вшанування 60-ої річниці трагічної смерти Головного Отамана Симона Петлюри
4. Вшанування померших членів ОбВУА
5. Вибір Президії З'їзду
6. Вибір номінаційної, резолюційної, статутової і верифікаційної комісій
7. Відчитання протоколу з попереднього З'їзду
8. Доповідь О. ТРУША — „Характер і завдання Американських Комбатантських Організацій і наша співпраця з ними"
9. Звітування членів Головної Управи, Контрольної Комісії і Побратимського Суду
10. Дискусія над звітами
11. Уділення абсолюторії і звіт верифікаційної комісії
12. Вибір керівних органів Головної Управи, Контрольної Комісії і Побратимського Суду
13. Ухвалення резолюцій
14. Справа почесних членів ОбВУА
15. Запити й внески
16. Закриття 16-го З'їзду ОбВУА

За ГОЛОВНУ УПРАВУ ОбВУА

Й. ВИШНЕВЕЦЬКИЙ, *голова* — **О. ТРУШ,** *секретар*

Біографічний довідник до історії Канади вже в друку

На численні запитання зацікавлених відносно реченця появи „Біографічного довідника до історії українців Канади", повідомляємо, що Біографічний довідник під редакцією д-ра Михайла Марунчака незабаром появиться на книгарських полицях в короткому часі. Сподіємось, що учасники ХУ Конгресу Українців Канади зможуть отримати його в часі відвідин Вінніпегу. Менш-більш в тому часі висилатимемо цю книгу всім жертводавцям, добродіям, меценатам УВАН.

Книга нараховує 736 сторінок друку великої вісімки та обіймає біля 3,300 біографій передових українських діячів Канади, які на протязі 95-річної української поселенчої історії дали свій вклад в розбудову багатокультурної Канади.

Поява книги збігається з датою 95-річчя від дня прибуття до Канади двох перших історичних поселенців, а саме: Василя Єлиняка та Івана Пилипівського. Цією книгою теж відмічується 15-річчя проголошення конституційного принципу канадської багатокультурности, чого довершив 8-го жовтня 1971 року прем'єр-міністер Канади П. Е. Трудо в Канадському Парляменті в Оттаві, а 9-го жовтня підтвердив це на конгресовому бенкеті Десятого Конгресу Українців Канади у Вінніпегу.

Заздалегідь приймаємо вже замовлення на книжки. Ціна книги 30 дол. (канадських). Пересилка — 2 дол. Адреса: UVAN, 456 Main St., Winnipeg, Man. R3B 1B6.

Книгозбірня УВАН

Нюйоркський...

(Закінчення зі стор. 1)

ли до загального відома вісток про український голокост. Особливо виділяється цією ганебною поведінкою Волтер Дюранті з „Ню Йорк Таймсу". Він особисто признався англійському дипломатові, що 10 мільйонів людей померло вже тоді, коли він у своїх репортажах з України заперечував існування голоду... і Дюранті одержав нагороду Пуліцера за свої репортажі із Совєтського Союзу!

„Тепер, коли „Жнива Розпачу" закінчили довгу мовчанку, чи не час для журналістів „Ню Йорк Таймсу" зректися Дюранті, уневажнюючи його нагороду Пуліцера, як це зробив „Вашінґтон Пост" з Джанет Кук? Поки керівництво „Ню Йорк Таймсу" цього не зробить, то газета є співвинною в цьому геноциді", — сказано на закінчення статті.

На марґінесі...

(Закінчення зі стор. 2)

ти ще перед закінченням цієї пропагандивної дешевизни. Навіть американські критики мають відвагу сказати, що доріст балету не так добре танцює, як давніші члени.

Зате дуже цікавить нас і обурює просто, коли „таваріщ" Мойсеєв не тільки запозичує, але таки привласнює українські кроки, особливо присядки, російським танкам. Він це і попередньо робив, проте присядки були тоді і в українських і в російських танках. Тепер уже присядки існують у нього тільки в російських номерах. Чи можете представити собі наш „гопак" без присядок? Це, як тулуб без голови. А так воно тепер і було з нашим „гопаком" у Мойсеєва. До того його ще і скорочено та спрощено.

Та ще про враження з початкової мізансцени побуту українського села в цьому балеті „Ніч на Лисій горі" скажемо, що дівчата і хлопці, які заглядають один за одним, чинять не досить незручно. Гумор з п'яними мужиками „не бере". Із започаткуванням самих танців справа дещо кращає. Мабуть, щоб рятувати враження з обскубаного „гопака", Мойсеєв включив тут уперше і нашу „коломийку".

З вечора залишились у тямці чудові, полтавські строї 12 танцівниць. Оті чорні корсетки і запаски з величезними, вишитими, червоними з зеленим, квітами на тих, були безмежно чарівними. Однак це теж не було творивом Мойсеєва, бо знову таки „запозичено" ці костюми від славного А. Петрицького з Києва, який був автором строїв для балету П. Вірського.

Саме закінчення цього балету випало дуже блідо. Бо коли нечайно заблисли знову світла і вже без відьом знайшовся на кону протверезілий наш мужик, він по кошмарному сні, дибав за куліси. Тут, мимо логіки теми, ефект закінчення так, як жадний. Щоб цьому зарадити, на кін виходять стильово вдягнені український парубок і дівчина-красуня, що вітаються, цілуються і теж відходять. Хоча це закінчення цікавіше, проте воно ніяк не спроможне викресати враження краси і захоплення, що його вик ликає головокружне, ісконетне вирування всього ансамблю в одноразовому „гопаку". Тому і оплески були куди скупіші.

З хроніки Товариства Св. Софія

„ІКОНА"

Філядельфія. — Заходами Релігійного Товариства Українців Католиків ЗСА Св. Софія, з видавництва філії Українського Католицького Університету вийшла наприкінці 1985 року книжка п. з. „Ікона".

Ця 60-сторінкова книжка у м'якій оправі — це збірник есеїв, нарисів з іконографії. Матеріяли були зібрані під час курсу про іконографію, який відбувався на філядельфійській Філії УКУ у весняному семестрі 1982 року.

Редактор цих вибраних доповідей о. Мар'ян Процик, адміністратор Філії, сподівається, що це лише перша книжка у серії зібраних доповідей, виголошених на філії.

Ця книжка українською мовою включає односторінкову статтю, вступ англійською мовою написаний проф. Леонідом Рудницьким та такі доповіді: о. М. Процик — „Теологічні підстави ікони"; о. Сергій Кіндзерявий-Пастухів — „Замітки до проблеми сучасного іконопису"; А. Мазай — „Духовість й іконописець"; о. М. Процик — „Ікона й іконописець"; С. Бережницька — „Нерукотворний Спас та інші зображення Христа"; Ю. Бережницька — „Архистратиг Михаїл та інші безтілесні ангельські сили"; Г. Лужницький — „Культ св. Миколая в Україні"; Х. і С. Чорпіти — „Вклад Олекси Грищенка в інтерпретацію ікони як мистецького твору" та П. Мегик — „Виставка ікон на Філії УКУ". Остання стаття у книжці — це „Декрет про іконографію" з 1941 року Митрополита Андрея Шептицького.

Редактор присвятив працю пам'яті Патріярха Йосифа Сліпого. Книжку „Ікона" можна замовити, пишучи на адресу Філії УКУ: 7911 Whitewood Rd., Philadelphia Pa., 19117.

Ціна книжки — 5 дол., тираж — 200 примірників.

КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА 40-ЛІТТЮ СПРОБИ ЛІКВІДАЦІЇ УКЦ

Ще у травні цього року Релігійно-Дослідний Інститут ім. св. Софії, який міститься у будинку Філії Українського Католицького Університету у Вашінґтоні, влаштував конференцію, відзначаючи 40-ліття спроби ліквідації Української Католицької Церкви у Львові.

Конференцію, що її зорганізували д-р Романа Навроцька, Теодозія Кічоровська та проф. Леонід Рудницький, відкрив проф. Рудницький, вказуючи на трагедію у Чорнобилі, як найновіший приклад потоптання людських прав. Проф. Рудницький згадав, що хоч відзначуємо 40-ліття спроби ліквідації Української Католицької Церкви, совєтський уряд далі тримає ту саму лінію щодо свободи релігії. Він підніс справу українського політв'язня Йосифа Терелі, який сидить у концтаборах Кучіно за „антисовєтську агітацію і пропаганду".

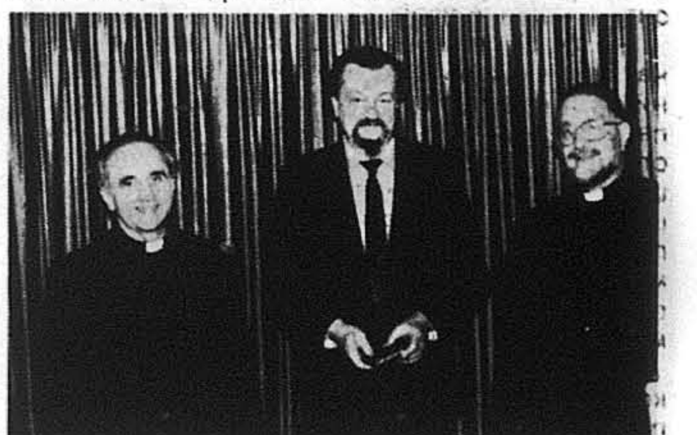
У конференції, яка проходила англійською мовою, брали участь два доповідачі а саме: о. Ігор Мончак з Оттавського університету який говорив на тему „Львівський псевдосинод — історична перспектива" та о. Олексіс Флоріді, парох української католицької церкви Св. Тройці в Стетен Айленд Н. Й. Цей священик італійського походження, який вчився на єзуїта, є автором книжки п. з. „Москва і Ватикан".

У своїй доповіді о. Флоріді говорив про ролю Російської Православної Церкви у підготові і переведені Львівського синоду у 1946 році.

Хоч на конференції було лиш приблизно 50 слухачів, між ними були представники із Сенату та Палати Репрезентантів ЗСА. Були теж і журналісти з місцевих газет.

Релігійне Товариство Українців Католиків в ЗСА Св. Софії та Українське Патріярхальне Товариство, разом із Світовим Патріярхальним Об'єднанням, інформує, що хоч присутність на цій конференції не була численною, американські сенатори та конгресмени цікавляться справою людських та релігійних справ у Совєтському Союзі. За останні 3-4 місяці Товариство Св. Софія отримало листи від таких осіб, як сенатори Едвард Кеннеді, Джан Глен, Руді Бошвіц, Билл Бредлі і Строн Тормонд.

З Палати Репрезентантів надійшли листи від конгресменів Роберта Борскі, Лоренса Кофлина та Гаса Ятрона. Вони всі листовно запевняли, що будуть робити старання щодо справи Й. Терелі та інших релігійних активістів у Совєтському Союзі.



Під час конференції (зліва): о. І. Мончак, проф. Л. Рудницький і о. О. Флоріді.

РАДІОПРОГРАМА

Від 17-го лютого 1984 року за ініціятивою Товариства св. Софія щотижня передається півгодинна радіопрограма на коротких хвилях для наших братів і сестер в Україні та у Східній Европі.

З радіостанції WRNO (New Orleans), на 9715 кілогерц, 31-метровий бенд, щонеділі в год. 8:30 вранці передається програма з вістками про релігійні справи, культурне життя та сучасні новини.

Передачі українською мовою записані у ЛяСалл університеті під керівництвом проф. Леоніда Рудницького. Диктор передає протягом 30 хвилин вісті, коментарі на сучасні теми та популярну музику.

Після чорнобильської трагедії радіопрограма передавала вказівки, що робити в часі ядерної катастрофи та після неї.

По сьогоднішній день проф. Рудницький інформує, що надійшли листи з України, Польщі, Чехо-Словаччини та Румунії від слухачів, які слухають ці програми та користуються інформаціями про західній світ.

†

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в серпні 1986 р. в Україні з волі Всевишнього відійшла у Вічність наша Дорога ТІТОЧНА СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

КАТЕРИНА з ЗАРИЦЬКИХ СОРОКА

Народжена 1-го серпня 1914 р. в Новім Селі, Галичина, інж.-мірник, активна членка Пласту, УССК, Плай, ОУН і УПА, довголітній політичний в'язень польських і сов'єтських тюрем.

Про молитви за душу Покійної просять:

тіточна сестра — ОКСАНА І. ЩУРОВА з чоловіком ЛЕВОМ

племінник — АЛЕКСАНДЕР БОВАНКО

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ПОШУКУЄМО

П Р А Ц І В Н И К А

до книгарні „Свободи".

Потрібне знання української і англійської мов.

Добрі умовини праці і бенефіти.

За домовленням телефонувати:
(201) 434-0237, (201) 434-0807

"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПРАЦЯ

Український Народний Союз

затруднить особу на становище

КООРДИНАТОРА БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказійна праця в суботи і неділі.
Резюме слід слати на адресу:

JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200

Перед Різдвяними і Новорічними святами замовляйте такі книжки

ВОЛОДИМИРА БІЛЯЄВА

Поліття — збірка поезій (у твердій обкладинці) — 7.00 амер. дол., (у м'якій обкладинці) — 5.00 амер. дол.

По той бік щастя — збірка поезій — (лише у м'якій обкладинці) — 5.00 амер. дол., включно з пересилкою.

„Збірка поезій В. Біляєва — кращий зразок нашої „еміграційної" творчости", *В. Гаврилюк*. — „Мистецька образність — найсильніша риса поетичного вислову В. Біляєва", *М. Гарасевич* — „Любов до рідної природи перетворює деякі строфи Біляєва на своєрідний духмяний гербарій українського степу", *І. Качуровський* — „Мужня, оригінальна і задушевна лірика", *О. Керч* — „Високообразна, високомистецька поезія", *П. Кізко* — „Мало хто з наших еміграційних поетів так поетично оспівав матір як В. Біляїв", *А. Легіт* — „Патріотичні настрої в поета живі й хвилюючі", *Ів. Кмета-Ічнянський* — „Поліття" показує дійсного поета, який дбає про красу своїх віршів", *Л. Луців* — „Поет майстерно передає елегійний настрій прозорого смутку", *Н. Пазуняк* — „В його поезії є багато щирости", *А. Стебельська* — „Ліричний вибух музи", *М. Степаненко* — „Якимось всеобіймаючим чуттям дихають поетові строфи", *М. Щербак*.

Замовлення просимо надсилати разом з грошовим переказом на ім'я: W. BILAJIW на таку адресу:

UKRAINIAN POETRY WORKSHOP
4615 North Park Ave., 705, Chevy Chase, Md., 20815, U.S.A.

Скористайте з виїмково доброї нагоди

Ще тільки кілька днів приймається

ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСоюзу на 1987-ий рік

який цього року виходить накладом 15 тисяч примірників.

Цим Ви зможете познайомити ввесь український загал з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка	$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситься надсилати найдальше до 30 вересня 1986 р.

SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Комітет Обороний Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

Маємо на складі перевидану

ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

Михайла Грушевського
в англійській мові

A HISTORY of UKRAINE
by Michael Hrushevsky

Archon Books, published for
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
Ціна 30.00 долярів з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 6% продажного податку.

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Рочестер, Н. Й. *Рочестер, Н. Й.*

В неділю, 12-го жовтня 1986 р., год. 4-та по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

в яких повинні взяти участь Відділові Урядовці, члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, та 437

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного секретаря УНС ВОЛОДИМИРА СОХАНА
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Запити і внески
6. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Володимир Гавриляк, головний радний УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

Константин Шевчук, *почесний голова* — **В. Гавриляк**, *голова*
Стефан Приймак, *касир* — **Дмитро Пристай**, *секретар*

Відділи УНСоюзу Басейну Твердого Вугілля!

У неділю, 5-го жовтня 1986 р., о год. 3-ій по пол.
в Scrafford Motel, corner 309–54 Hwy. Homtown, Pa.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

в яких повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНС

Бервик 164, 333	**Майнерсвилл 78 129 265**
Фреквил 242, 382	**Мт. Кармел 2**
Фріленд 429	**Шамокін 1**
Магоней Ситі 305	**Шенандоаг 98**
Лігайтон 389	**Ст. Клер 9, 31, 228**
Мек Аду 7	

В ПРОГРАМІ

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Обговорення загальних союзових справ
4. Схвалення організаційного пляну на останні місяці цього року
5. Внески, запити
6. Закриття зборів

У зборах візьме участь:

Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

До участи в зборах запрошені також всі Члени УНСоюзу і загал Українського Громадянства околиці.

Йосиф Сидор, *почесний голова* — **Тимко Бутрей,** *голова*
Гелен Словік, *секретар* — **А. Словік,** *касир*

Увага! *Увага!*

КОГОВЗ, АМСТЕРДАМ, ТРОЙ І ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 11-го жовтня 1986 р., год. 3-тя по пол.
в залі Українського Клюбу
при 402 25-та вул., WATERVLIET, N.Y.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
міст: **Трой, Амстердам, Гадсон, Коговз, Вотервліт і Пітсфілд, Масс.**

в яких розміщені Відділи

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476 і 477

До участи в Зборах запрошується усіх членів Окружної Управи, членів відділових управ, конвенційних делеґатів, а також членів УНСоюзу

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного радного УНС ВОЛОДИМИРА КВАСА
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці року
5. Внески і запити
6. Закриття зборів

У зборах візьме участь

Володимир Квас, головний радний УНС

Закликаємо всі Відділи і їхні уряди та конвенційних делеґатів взяти участь у цих важливих зборах

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

ПАВЛО ШЕВЧУК, *голова* — **ВАСИЛЬ ВАРШОНА**, *касир*
ІВАН ДУРБАК, ПЕТРО УРБАН — *секретарі*

Молодь попрощала „Іскру"

Ще досі в пам'яті залишився образ розбавленої молоді на останній забаві оркестри „Іскра", 27-го серпня на оселі СУМА в Елленвіллі, яка не пускала оркестру зі сцени, тупаючи, вигукуючи „Іскра", „Іскра", та радісно вітаючи кожну додаткову пісню, яку оркестра грала, вже довго після години, коли забава мала закінчитись. Цей ентузіязм і вияв признання був дійсно зворушливий. Оркестра була заскочена такою овацією і ще з більшим запалом грала останні танці для присутніх на залі. „Іскрі", мабуть, було жаль, що це вже останній раз забавляла українську молодь та громадянство, але після девятьох років свого існування та інших нових обов'язків „Іскра" остаточно вирішила розпрощатись зі своїми приятелями.

Дуже урочисто і тепло попрощав оркестру пан Костик від управи оселі СУМА, де „Іскра" часто грала на забавах під час літнього сезону, як і на щорічних Маланках. Молоді дівчата вручили музикантам букет квітів та кошик добірних напитків.

Від оркестри прощальне слово мав Олесь Кузишин, дякуючи оселі СУМА і цілій українській громаді за підтримку. Він зазначив, що без цієї підтримки оркестра не могла б розвиватись і робити поступ. „Іскра" завжди дбала про новий репертуар, головно нові пісні з України, а також удосконалювала своє виконання та все старалась мати кращі і більш складні інструменти.

Насувається думка, чи дійсно українська громада належно оцінювала зусилля „Іскри" в час їхнього існування? Пригадуються їхні виступи на фестивалях молоді в Ґлен Спей, де вони завжди старались внести нову, цікаву програму. Перший раз виступали з піснями замученого в Україні Володимира Івасюка, потім мали програму, присвячену Українській Повстанській Армії, а ще інший раз виконали „Мандрівку по Україні", в якій поєднали пісні та опис різних частин України. Як згадують самі члени „Іскри", під час їхніх виступів на фестивалях, часто люди гуторили між собою, чи відходили зустріти знайомих, не вслухуючись у зміст програми, зайняті своїми особистими інтересами.

„Іскра" видала за дев'ять років свого існування три платівки: „Іскра ч. 1", „Зустріч світанку" та „Мандрівка по Україні". Як вони самі кажуть, третя і остання платівка — це був їхній вияв любови до рідних земель, яких ніколи не бачили, і до рідної пісні. Шкода, що не було зацікавлених написати щось про цей їх шляхетний задум та підтримати їх до дальшої праці пропаґувати українську пісню в наших громадах, головно серед молоді.

І на велику радість і несподіванку, якраз наша молодь належно привітала „Іскру" під кінець своїм ентузіязмом, оплесками, запалом і виявом признання. Дуже зворушливим було те, як деякі приятелі „Іскри" вискакували на сцену, цілували їх, танцювали, фотографували і взагалі дійсно щиро виявляли свої почуття. Для мене, як старшого громадянина, який часто бував на виступах і забавах, де грала „Іскра" і не раз мав нагоду розмовляти з членами оркестри, це було дуже позитивним явищем. Великою несподіванкою для оркестри було те, що на кінець зі залі піднесено велике біле рядно, на якому присутні перед тим підписались на пам'ятку, а великими буквами було написано: „Іскра — Thanks for the good times!" В одному місці на рядні намальовано емблеми СУМА та Пласту, які були разом злучені. Це дійсно є подиву гідне для нас, старшого громадянства, як доказ, що молодь живе в згоді і любові, а це також доказала „Іскра", в якій два члени — пластуни, а два — сумівці. Будьмо горді, що наша молодь спільно товаришує, творить, бо це є запорукою, що ми не пропадемо!

Молодечий ансамбль „Промінь" попрощав „Іскру" такими словами: „Іскра лишає за собою багату спадщину. Ми щасливі, що могли брати участь у творенні одної частини її".

Також приємно, що Український Братський Союз попрощав „Іскру" на першій сторінці свого часопису „Народна Воля" з 21-го серпня 1986 року словами „Нам...жалко, що ансамбль „Іскра" вирішив закінчити свою музичну працю, але всі ми віримо, що музичні таланти членів ансамблю будуть використані для піднесення професійного рівня молодих аматорських ансамблів. Членам ансамблю „Іскра" бажаємо успіхів у їх приватному житті".

За час свого девятилітнього існування „Іскра" відвідала багато українських осередків Америки та Канади — чи то беручи участь у фестивалі в далекому Даффіні, чи у фестивалі Весни коло Саскатуну, чи граючи на дебюті в соняшнім Лос Анджелесі, чи на фестивалях в Ґлен Спей, Н. Й., в Голмделі, Н. Дж. Всюди „Іскра" пропаґувала українську пісню, яка дійшла навіть на Україну та Польщу. Під кінець свого прощального виступу член оркестри Ярослав Палилик відчитав присутнім на залі уривок з листа, якого „Іскра" одержала від 11-літнього українського хлопця з Польщі, який писав: „Маю всі ваші платівки. Мені дуже подобаються ваші пісні. Деякі з них вже гарненько співаю і вчуся грати їх на скрипці".

„Іскра" лишила по собі багату спадщину, а саме: ту іскру любови до української пісні та музики, яку старалась передати нашому молодому поколінню. На своїй другій платівці у пісні на слова Василя Симоненка співали:

„Воскресайте, камінні душі,
Розчиняйте серця і чоло,
Щоб не сказали
Про вас грядущі:
— Їх на землі не було".

Е. М.

Джерзі Сити й околиця!

В суботу, 11-го жовтня 1986 р., год. 3-тя по пол.
в залі Українського Народного Дому
при Фліт і Овкленд Аве., ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делеґати наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь **Володимира Сохана,** головного секретаря УНС
4. Схвалення органіюзаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНСоюзу

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Володимир Білик, *голова*

Осип Зубрицький, *секретар* — **Олександер Благітка**, *касир*

В першу річницю смерти св. п. інж. О. Ховайла



Св. п. О. Ховайло

У розмовах з покійним вже моїм приятелем письменником Іваном Смолієм я йому пригадував, що наше покоління теж переживає важливі історичні події, багато з нас бере активну участь в їх формуванні, але мабуть замало із тих акцій закріплюється на письмі, щоб прийдешні покоління могли усе належно зрозуміти й оцінити. Наші письменники замало намагаються відтворювати нашу епоху, не пишуть повістей, ні новель на ці теми. А шкода, бо матеріялу багато...Повість Івана Смолія „Неспокійна Осінь", бодай частинно відповідає на це питання.

Наше покоління, виховане на традиціях визвольних змагань, старалося не бути грішним, воно хотіло бути кращим у боротьбі за українську державність і воно не раз було...

Покійний інж. Осип Ховайло, уроженець волинської землі, теж старався дати свій вклад у боротьбу, в яку пішло наше покоління.

Познайомився я з Осипом Ховайлом узимку 1939 року, коли він був працівником на будові доріг між Сяноком і Балигородом. Я хоч працював тоді як учитель, відразу відчув, що наші дороги є ті самі, і ми працюємо для підготови себе і терену для грядучих подій.

Опісля ми розійшлися, я до Берліну, а Осип залишився ще якийсь час в Балигороді. Вибух совєтсько-німецької війни в червні 1941 року забрав його в похідні групи в Україну і він на якийсь час опинився на дніпропетровській території, організуючи людей для потреб української революції.

Після кількох місяців повернувся Осип знову до Галичини, до своєї дружини, і тут записався на інженерські студії у Львові. Студіював, але теж брав активну участь у підпільній боротьбі ОУН. Щойно восени 1944 р. ми знову зустрілись в Німеччині, в місті Бреслав. По закінченні війни ми зустрічались на різних організаційних сходинах, організуючи себе й інших для можливих потреб української революції.

Я тоді теж дізнався, що він уродженець Волині, а я з Лемківщини. Ми були і залишилися щирими приятелями до кінця.

Інж. О. Ховайло був високоосвіченою людиною, не любив примітивізму і в приватному, і політичному житті. Тому мабуть попав в особисті конфлікти з деякими провідними особами ОУН і волів поволі відсунутися від організаційної роботи в ОУН і віддавати свої сили для загально-громадських акцій. Будова православної церкви в Ґлен Спей, праця в Координаційній Раді та в інших демократичного порядку установах абсорбували його увагу й він не знав ніяких перешкод, якщо треба було ту чи іншу справу реалізувати. Осип Ховайло був одним із провідних активістів нашого покоління.

Залишив тут по собі дружину Юлію, двох синів Олеся та Модеста, та двох внуків. Оба сини, інженери, є членами Товариства Українських Інженерів Америки, куди Осип належав понад 20 років. Він хотів і старався усіми силами щоб його сини були активними членами українських громад.

Занючи Покійного і те, чим він горів, можна сміло сказати: Осип Ховайло гідно репрезентував наше покоління на своєму життєвому шляху і хоч нині фізично його між нами немає, проте духово він з нами і буде одушевляти нас довгі роки у майбутньому.

В суботу, 20-го вересня ц.р., родина і приятелі вшанували пам'ять покійного Осипа на Панахиді.

І. Я. Хамуляк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!